

Aanvulling aan voorgaande tuchtklacht

Heden, ten jare 2006, de 30ste januari 2007

Ten verzoeken van:

- De Heer Jean-Marc VAN BELLE, papa van Floris (/03/10/1992), Marieke (/27/07/1995), en Stientje (/28/07/2001), wonende te 8510 BELLEGEM, Straatje 21, ondern.nr. 0525.505.418

Aangezegd aan:

- Mevrouw LANGEDOCK Veerle Anna Andrea, logopediste, geboren te Kortrijk op 20 juni 1966, sinds haar woonstverlating op 11/11/2004 (waarvan PV door gerechtsdeurwaarder Luc BECKERS) bij haar moeder inwonende te 8560 Wevelgem-Moorsele, C. Gezellestraat 42, **en**
- Huisarts/dokter VANNESTE Luc, erkend onder RIZIV nr. 1-33304-71-004, kabinet houdende te Karrestraat 52, 8560 MOORSELE, tel. 056/41.87.66, GSM 0496/32.64.16

Er wordt primo in extenso verwezen naar het vorige tuchtdossier dat reeds op de zitting van woensdag 22/11/2006 voorkwam.

Ik dacht dat met de vorige klacht de kern van het probleem opgelost was, maar tot mijn grote verbazing, belt mijn echtgenote mij vrijdag 26/01/2007 via de GSM op voor ik de kinderen moet afhalen (elke 2de en 4de vrijdag haal ik ze aan school af). Tot mijn verrassing deelt zij mij mede dat nu het jongste Stientje ziek is, en komt ze met een verhaal dat ik zou weigeren antibiotica te geven en niet bekwaam ben voor Stientje te zorgen (waar ze zoiets vandaan haalt weet ik niet, ik heb een bepaald scepticisme tegenover antibiotica in lichte virale gevallen, maar twijfel geenszins aan het nut bij ernstige bacteriële infecties en ben daar zelfs vrij goed wetenschappelijk op de hoogte). **Ik vraag haar wanneer de dokter dan wel geweest is om dit vast te stellen, en ze zegt de woensdag ervoor.** Ik contacteer school, en die vermeldt dat ze al de hele week afwezig zou zijn. Gisterenmorgen blijkt dat bij nazicht dan dinsdag te zijn, maar nog steeds heb ik geen enkel verrechtvaardigingsdocument ontvangen. Zou bronchitis zijn, maar u moet de slotnota eens lezen van mij over flexotide.

Omdat ik de vorige klacht indiende om een herhaling van 'de subjectieve manipulatie van dokter Luc Vanneste door mijn zelfmedicerende echtgenote' te vermijden, had ik hem ook daaromtrent persoonlijk gesproken (de kinderen mochten er tegen mijn zin niet bij, hoewel het over minimaal goed tot hoogbegaafde kinderen handelt, ik kom uit een Brugs gezin waarin het merendeel zo'n IQ heeft, maar net als mijn zoon Floris, niet altijd in aanleg een even hoog EQ). Intussen deed ik wel al beroep op het bureau Dilopsy te Gent, een groep klinisch psychologen waarvan ik de referenties vond in zowel een medisch tijdschrift als in Eos, dus ik ga wel te rade bij professionele medici met een opleiding om 'u' tegen te zeggen.

Omdat ik in mijn klacht een probleem had dat toen door Luc Vanneste blijkbaar geopperd werd dat ik als vader een bedreiging vormde voor mijn dochter Marieke maar niet voor de andere twee kinderen, en ik dat zeer frappant vond, omdat bij het kortgeding geopperd werd dat ik een bedreiging vormde voor mijn zoon Floris, maar niet voor de andere twee, diende de klacht zelf (die nu ook in kortgeding en ten gronde loopt) om onmiddellijk halt te roepen aan deze onnodige gevoelsspelletjes met mijn kinderen. In het door mij gevraagde en bekomen gesprek dat ik in het kabinet van Dokter Luc Vanneste met hem had, noteerde hij mijn beide telefoonnummers en gegevens, om mij in de toekomst te bellen. Ik wees hem, als boekhouder/fiscalist van vrije beroepers (meerdere dokters), hier op de deontologische informatieplicht. Ik weet dat uw deontologische code voorziet dat, indien een geneesheer het noodzakelijk acht dat er een bedreiging is naar de kinderen toe, hij een objectieve derde arts aan te stellen en een brief te laten opmaken voor de jeugdrechter, iets wat eigenlijk ook vrij gedocumenteerd staat in de adviezen van uw Orde. Zoniet kunnen wij een burgerrechtelijke procedure instellen en de jaarlijkse aansprakelijkheidsverzekering zelfs invoeren om tussen te komen (zie diverse arresten).

Het gebeurde van vrijdag is dan ook eigenlijk wel hemeltergend: Mijn echtgenote vertelt me, met opnieuw expliciete verwijzing naar de dokter, dat ik ditmaal niet verantwoord zou kunnen omgaan met mijn jongste dochtertje, maar wel met mijn twee anderen. Dus elk van mijn kinderen passeert continu de revue als enkeling tegenover mijn blijkbaar criminele of onverantwoorde opvoedingsgedrag (staat wel in strijd met bijv. mijn OCMW-mandaat; met het lesgeven aan 152 leerlingen derde graad VTI Elektriciteit en Bedrijfsbeheer; met mijn secretarisfunctie in de VJV, de tweede grootste journalistenvereniging van België; en met mijn functie als commissaris in talloze VZW's voor de goedkeuring van hun jaarrekening alsook de wettelijke inordstellingen daarvan). Tot slot heb ik ook de procedure tot benoeming als handelsrechter helemaal doorlopen, waarna ik toegaf dat het een test was en ik zei ontgoocheld te zijn in de technische kennis van mijn collega's omtrent... de exacte bevoegdheidsafbakening van een handelsrechter (versus vrederechter: jeugdrechter; politierechter; arbeidsrechter) in het eindgesprek met de voorzitter van de Rechtbank van Brugge. Sommigen verwarren dit soort zaken met een soort waanzin die van mij bezit zou nemen, maar dan is het nog meer bizar te noemen dat ik samenwerk op het vlak van fraude-opsporing met bijv. de BBI op het hoogste niveau (inclusief een van de grote bazen Karel Antheunissen); de volledige fiscale directie in Brugge; en Bruno Depauw van de RSZ alsook het moraliteitsonderzoek bij het parket (voorwaarde om bepaalde functies te mogen uitoefenen) con brio doorliep. Wellicht heeft dat meer te maken met mijn bijwijlen scherpe pen als fiscaal cijferjournalist, vermoed ik. Talloze klanten van mij zijn trouwens talloze malen productiever dan ik.

Deze nieuwe evolutie, een dochtertje dat ziek is als zovelen momenteel, achterhouden omdat de intellectueel begaafde vader er minder goed voor zou kunnen zorgen dan de (eveneens intellectuele) moeder, is voor mij toch langzaam aan onbegrijpbaar. Ofwel ben ik totaal NIET bekwaam om voor kinderen te zorgen, ofwel ben ik WEL bekwaam, maar zo'n eenzijdig verhaaltje langs een zijde met een variabel kind als lijdend voorwerp, hoort toch niet thuis in ontwikkelde middens met professionele medici, die dokters behoren te zijn. Ik heb ook geen medisch attest noch iets anders ontvangen, en besloot dan ook het initiële advies van de vrederechter op te volgen, die vermeldt dat het best is dat de drie kinderen opvoedkundig samen blijven en dat niet de gemakkelijke verwen-route wordt gevolgd van de kinderen apart te verwennen. Dan zegt de arts gewoon dat de moeder maar moet voorstellen om een weekend te wisselen (natuurlijk is het gemakkelijker voor mij om met gezonde kinderen te spelen, dan een hele nacht op te blijven, maar ik heb dit al dikwijls gedaan met elk van mijn kinderen; onze oudste zoon hoogbegaafde zoon - heb het IQ laten meten en gepubliceerd op <http://florisvanbelle.be/iq.pdf>, het mijne saut op <http://logocom.be/iq> - sliep 's nachts twee uren, en ik heb er duizenden kilometer autostrade mee afgelegd zodat mijn echtgenote toch een beetje zou kunnen slapen).

Los daarvan stoort het mij ook dat ik gelijktijdig met mijn vorige klacht die dus al op woensdag 22/11/2006 voorkwam, **officieel** een afschrift aan Dr. Luc Vanneste van het medisch dossier heb gevraagd om correct te kunnen omspringen met mijn kinderen, en expliciet meldde dat ik op de hoogte diende te worden gesteld van ernstige ziektes (mijn echtgenote spreekt van een bronchitis, dus vermoed ik dat dit expliciet op een doktersbriefje zal vermeld staan, hoewel er een dezer datum ook een ernstig virus in volle incubatie zou zijn).

Mag ik vragen dat de orde der Geneesheren ditmaal expliciet aan dokter Luc Vanneste adviseert:

- † Een kopie van het volledig medisch dossier stante pede te bezorgen aan mij (elektronische inzage op afstand met wachtwoord en afdrukmogelijkheden via ASP is ook goed, zie het nieuwe standpunt op de nationale site van u). Want straks wordt mij namelijk iets kwalijk genomen dat ik niet doe, terwijl ik over geen enkele informatie beschik over wat ik zou moeten doen (heb wel een zeer uitgebreide persoonlijke anamnese kennis want tijdens ons 15-jarige huwelijk kwam ik altijd luisteren wat de dokter zei en durfde ik wel de vraag stellen *“is het een virus, een bacteriële infectie, of beide?”* of *“mogen we wachten met de antibiotica toe te dienen tot de koorts verder stijgt?”*, maar ik liet mijn echtgenote op één keer na altijd de eindbeslissing nemen - die ene keer verliep trouwens perfect terwijl ik met de daver op mijn lijf zat, omdat ik voor een keer de verantwoordelijkheid op mij wou nemen en geen haar week van Floris, dat was trouwens na hele reeksen wisselende antibiotica omdat zelfs allergieën optraden tegen de soorten antibiotica; Dr. Luc Walgraeve kan getuigen; daarna schakelde mijn echtgenote over naar dr. Ann Vanneste, om dan nu via een omweg te komen bij dr. Luc Vanneste, die bij mijn weten pas sinds 2005 de huisdokter werd van mijn kinderen en zonder mijn medeweten).
- † Dat de dokter Luc Vanneste in zijn advies mijn echtgenote Veerle Langedock eens wijst op het belang van een mannelijke vader in de opvoeding, en deze met evenwaardigheid dient te benaderen (stel u voor dat het een dokter was wiens kinderen men zou afnemen op deze wijze). Bovendien is het 'genie'-probleem van Floris een mannelijke hersenafwijking vanuit mijn ascendentenzijde, waardoor ik het risico op asperger- en het autistiforme spectrum wellicht beter kan inschatten. Hoewel ik vanuit de onvolledige diagnose van Ingrid Claeys op lage leeftijd van Floris, zelf eerst geloofde ook aan ADHD te leiden, ben ik opzettelijk de kerntest gaan afleggen in Sint-Amandus bij Dr. Bosma en Dr. Luc Callens, en scoorde ik slechts 12 op 22. Bij nader inzicht, lijkt een V/P-maskering daarachter te liggen met een zeer snelle verwerkingsnelheid en overgevoelige zintuigen. Ook in Nederland sluit men daar nu bij aan, dat in ons geval wij niet aan een aandachtstekort, maar aan een aandachtsoverschot lijden.¹
- † Dat de Raad bij onwil door Luc Vanneste en/of mijn echtgenote, een advies zou uitbrengen om een objectieve geneesheer en eventueel ook een psycholoog aan te stellen in het belang van en voor het welzijn van mijn drie vrij intelligente en emotioneel weerbare kinderen. Deze kan zich ook eveneens uitspreken over eventuele vragen en bedenkingen waarvan ik niet op de hoogte zou zijn (ik heb de juridische bewijzen van sterkbegaafd en een vooral zeer hoog emotioneel quotiënt en positief sociaal groepsgedrag; maar men zet het actief zijn van mijn zijde graag om in een 'abnormaliteit' en mijn bedenkingen tegenover relatie - die ik in samenwerking met een Novartis-medewerker zelf heb genomen en de korte-termijn invloed daarvan op de zintuigen exact heb geregistreerd in samenwerking met een Nederlands studiebureau over ADHD bij hoogbegaafden). Mocht er iemand een probleem hebben met mij, ben ik ook altijd bereid mij aan gelijk welk onderzoek te onderwerpen (heb zelf nog psychische tests geprogrammeerd voor head-hunting bureaus in het Antwerpse). Het is in dat opzicht misschien ludiek, daar ikzelf al een verzoekschrift voor de jeugdrechter hiertoe had ingediend, maar de advocaat van mijn echtgenote enkel opwierp dat deze... onbevoegd was in deze materie (daarvoor had hij ook al de vrederechter laten onbevoegd verklaren, en in beroep worden ook alleen maar procedurefouten aangehaald en ten gronde wordt enkel nog gevraagd om getuigen op te roepen, zonder dat een lijst van getuigen wordt neergelegd; er is niets mis met het gerecht, maar toch wel met de integriteit van sommige advocaten).

---

¹ Om het begrijpbaar te houden: Bij de vraag of (Floris en) ik afgeleid wordt tijdens een les door een vlieg, of iets wat buiten het venster gebeurt, antwoord ik eveneens 'ja'. Het verschil is echter dat Floris en ik al lang gehoord hebben wat de juf of meester gezegd heeft, en dat we verveeld raken als het herhaald wordt. Bij echte ADHD'ers kunnen zij hun aandacht er niet bij houden, en hebben ze NIET opgelet. De punten van Floris, sinds dat hij hoofdzakelijk bij de moeder woont en geen man meer om zich heen heeft, bewijzen dat pragmatisch: Hij haalt nog 60% ondanks zijn verlaging van Latijn naar Wetenschappelijk B. Voor Nederlands en Frans is hij flagrant gebuisd (vakken waar de moeder ook zwak in scoorde). Waar het klagemiddelde of de mediaan zeer laag is (een leerkracht die in zeer hoog tempo doceert, daar scoort hij... hoog. Ik herken dit natuurlijk vanuit mijn eigen ervaring, en ben mijn echtgenote trouwens zeer dankbaar dat ik ze leerde kennen in het HTI te Brugge (een zeer goede maar zeer moeilijke school toen) en zij me leerde me aan te passen aan de 'wijze waarop leerkrachten willen dat ik antwoorde'. Waarom herhaalt mijn echtgenote die wijze kennis nu niet met Floris? Kan de dokter eens de uitspraak van mijn kinderen nagaan *“dat ze zo bang zijn om hun moeke te kwetsen?”* en hun uitspraak dat ze zowel hun papa als moeke 'goed' vinden en liefhebben? Nee, er moet blijkbaar van financieel egoïsme sprake zijn terwijl ik nog nooit geweten heb dat bij een echtscheiding beide partijen financieel rijker worden.

Ik weet dat het opnieuw niet de bedoeling is dat ik hierover wordt ingelicht, maar ik vermoed dat de Raad voldoende intelligentie en emotie bevat, om te weten dat ondergetekende bij het continu negeren van dergelijke klachten, hierover wel als secretaris van de journalistenvereniging een publicatie zal maken teneinde minder weerbare slachtoffers als mijn kinderen en mezelf het daaruitvolgende leed te ontnemen. Ik weet dat dit een gevoelige plaats is bij de Orde, en vraag enkel een objectieve benadering van de feiten. Maar ik ben in mijn korte leven nog nooit passief langs de kant blijven staan en zal dat vermoedelijk ook pas doen na mijn overlijden.

Ook voeg ik het laatste blaadje van mijn echtgenote bij, waarin ze nogal weer aan zelfmedicatie doet, en het blijkbaar beter weet dan de artsen. Ik dacht dat medicatie ook volgens het 'conservativity principle' diende te worden verstrekt: Indien nodig. Want hoe kan een arts de juiste diagnose stellen als op voorhand reeds motilium of koortsverlagende middelen werden verstrekt? Vraagt men daarom niet dat een patiënt nuchter zou zijn als er een bloedstaal wordt afgenomen voor een labo-analyse? Het is al gebeurd dat Floris mij na een dag rilatinegebruik (volgens zijn gewicht overmatig (vlg. farmacokinetiek), eerst 's avonds vroeg om motillium en vervolgens om een slaappilletje. Daar had ik inderdaad een probleem mee, en heb hem dan een buikmassage gegeven en hem verhaaltjes verteld en ben nog een heel stuk van de nacht bij hem gebleven.

En is in Griekenland geen jaarlijks medisch onderzoek verplicht met telling van bloedplaatjes en een foto van de grootte van de hartkamers, bij bepaalde doses van methylfenidaat (rilatine, concerta, klasse 4 geneesmiddelen die op de lijst van verdovende producten staan; vervanger Stratterra is sinds november nu ook in België, een klasse 4 en die dus enkel... giftig is, voor zover ik de chemische samenstelling met de koolstofatomen tenminste kon volgen; 3 ipv 1). De bijwerkingen bij Floris van hartritimestoornissen, zwartgallige gedachten, slaapproblemen en continue maagproblemen staan toch gewoon op de bijsluiters vermeld en daar staat ook bij dat dan de dosis moet worden nagezien alsook eventueel tijdelijk stopgezet? Ik heb de rilatine trouwens altijd gegeven (weet dat zaken die op het zenuwstelsel werken niet lichtzinnig te starten en te stoppen zijn), tot ik in het bijzijn van mijn echtgenote aan Professor Danckaerts (de professor die aan de bron ligt van de enorme hype rond methylfenidaat en West-Vlaanderen tot nr. 1 in Europa maakte; wellicht gewoon omdat ons basisonderwijs hier zo'n enorm hoge eisen stelt, en rilatine echt een wondermiddel is op dat vlak) de bevestiging vroeg van de bijsluiter dat er tijdens de vakantie altijd moet geherevalueerd worden. Ik ben trouwens geen tegenstander van rilatine in het algemeen, ik ben voorstander bij specifiek en correct gebruik (liever dan Stratterra, als u het mij vraagt, dat ongecontroleerde zelfmedicatie zal toestaan; de prijs van rilatinepilletjes in de school Don Bosco, ligt bijvoorbeeld al op 1 EUR tot 2 EUR per pilletje in de blok).

Hopende op een open dialoog op de eerstkomende tuchtzitting van de Raad in Brugge, groet ik u met de meeste hoogachting,

VAN BELLE Jean Marc

papa van drie prachtige kinderen die ook hun dynamische, liefhebbende en hoffelijke papa zeer graag zien

Bijgevoegd stuk: Blaadje uit vakantie, hoe Veerle mij dominant zegt wat de kindjes telkenmale preventief zouden moeten krijgen (ze waren een hele week bij mij; bij mij zijn ze nog nooit echt ziek geweest; en ik heb ze nog nooit ziek afgeleverd). Ik vroeg een doktersadvies voor de flexotide, en dat was er niet. Ik citeer even medische tekst over flexotide en een datumnotering, die de dokters, inclusief Luc Vanneste tot nadenken zal stemmen

“Ook begint Delmotte zich te moeien in reeds verworven rechten. Stel nu dat je kind chronische astma heeft. Dan heeft het recht op terugbetaling van het geneesmiddel Pulmicort om te gebruiken in zijn aerosol, tot zijn 5 jaar. Toch is dit een te duur medicament, dus vraagt de minister aan de dokters om Flexotide voor te schrijven, een “puffertje” met eenzelfde soort medicatie in. Waardoor artsen reeds aan kinderen van twee jaar flexotide voorschrijven, iets wat heel moeilijk juist te gebruiken is door een tweejarige. Met alle gevolgen van dien : kinderen krijgen de werkzame stoffen niet meer binnen, een longontsteking is snel in de maak en binnen de week wordt je kind opgenomen in het ziekenhuis.”

& Joepie, zegt u: de papa gaf geen flexotide! Wel: kijk en tel goed: 23/12/2006 dit blaadje dat verwijst naar het Kerstrapport. Weekend + 1ste week 01/2007 bij mij zonder ziekte (zonder het te geven). Op wo 10/01/07 schaats ik nog met Stientje; op 13-14-15/07 bij mij kerngezond. Bronchitis (?) op di 23/01 ziek bij... moeke?

Moet ik verwijzen naar mijn welgezindheid en de zeer toffe sfeer bij de papa dat ze misschien door dat optimisme en het vele bewegen weinig zie zijn? Ik zou graag eens hebben dat elk lid van de raad hier vannacht eens over nadenkt.